

OD REDAKCJI

Po co są „godziny”, „dni” i „czasy”?

HENRYK WITCZYK

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
henwit@kul.pl, ORCID: 0000-0003-4451-0697

Pismo Święte stosuje liczne określenia na wyrażenie upływającego czasu, w którym mają miejsce różne działania Boga i ludzi. Już w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju czytamy, że „tak oto minął wieczór i poranek, dzień pierwszy” (1,5), a potem kolejne dni, aż do siódmego: „Bóg pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał, stwarzając” (2,3). Z kolei w ostatnich zdaniach Apokalipsy jej autor, zanurzony w „teraz” dziejącej się historii Kościoła, przytacza wypowiedź zmartwychwstałego Jezusa, który mówi o tajemniczym „niebawem”. Zapewnia, że w pełne cierpienia czasy krwawych prześladowań, które mają miejsce „teraz”, wkroczy On sam jako zwycięski Pan: „Zaiste, przyjdę niebawem” (20,20).

Redakcja z radością pragnie poinformować, że na niniejszy 38. numer *Verbum Vitae* składają się dwa zeszyty. Taka forma planowana jest także w następnych tomach. Pierwszy zeszyt – jak dotychczas – obejmuje artykuły dotyczące egzegezy i teologii ksiąg Starego Testamentu, Nowego Testamentu oraz pism Ojców i teologów Kościoła. Drugi zeszyt został zatytułowany *Varia* i zawierać będzie wyniki najnowszych badań z różnych dziedzin współczesnej teologii, uprawianej w Polsce i na świecie.

Artykuły zamieszczone w pierwszym zeszycie niniejszego numeru *Verbum Vitae* w zasadniczej mierze poświęcone są analizie wymienionych w tytule kategorii biblijno-teologicznych oraz innych określeń temporalnych dotyczących historii zbawienia, takich jak: „czas, czasy i połowa czasu”, „pełnia czasu” (Ga 4,4), „pełnia czasów” (Ef 1,10), „stosowny czas” (gr. καιρός – 1 P 5,6), „teraz” (gr. ἄρτι – Ap 12,10; 14,13) i wiele innych im podobnych. Dużo miejsca poświęcono systematycznie uporządkowanemu sposobowi liczenia czasu historii – będącej w istocie jest historią zbawienia – w formie różnych tradycji kalendarza, m.in. tradycji 364-dniowego kalendarza czy tradycji znanej z *Księgi Jubileusz*. Dobrym dopełnieniem poszukiwań egzegezytycznych są analizy poświęcone patrystycznemu rozumieniu czasu. Dotyczą one

zwłaszcza bardzo interesującego zjawiska „temporalizacji” Boga i nadawania zbawczego wymiaru czasowi, w którym sprawowana jest chrześcijańska liturgia. A to, jak wynika z przedłożonych w tym numerze artykułów, ma ważny wpływ na antropologię chrześcijańską i współczesną teologię duchowości – na rozumienie tych dziejów zbawienia, które toczą się dzisiaj.

Artykuły zamieszczone w zeszycie drugim, zatytułowanym *Varia*, pozwolą czytelnikom zapoznać się i samodzielnie analizować najnowsze kwestie teologiczne, zwłaszcza te szeroko dyskutowane w Kościele i świecie współczesnym. Do takich bez wątpienia należy chrześcijańskie rozumienie transcendencji, małżeństwa i rodziny, osoby ludzkiej, niektóre zagadnienia z tradycji islamu (np. koncepcja „anioła[ów] śmierci”) czy wiary kobiety cierpiącej na upływ krwi, znanej z ewangelii synoptycznych, jako modelu wiary Kościoła.

Z radością odnotowujemy fakt, że nowa ewaluacja *Verbum Vitae* oraz idąca za nią zmodyfikowana formuła tego czasopisma (dwa zeszyty w jednym numerze) i organizacji pracy redakcji zaowocowały prawdziwie międzyuczelnianą wymianą wyników badań prowadzonych w najważniejszych ośrodkach teologicznych w Polsce. Można mieć nadzieję, że publikowany w tym numerze w języku angielskim dorobek badawczy polskich autorów potwierdzi wysoką ocenę merytoryczną *Verbum Vitae*, a także uwydatni ważną rolę, jaką od niemal 20 lat pełni w biblijno-teologicznej debacie naukowej w Polsce.